

La UE es mira amb lupa el transvasament

Tres informes de diferents direccions generals de la Unió Europea, dos dels quals reproduïm íntegrament en les pàgines següents, són molt crítics amb la documentació presentada pel Govern espanyol per tal d'aconseguir que la UE pagui una tercera part del cost del transvasament de l'Ebre.

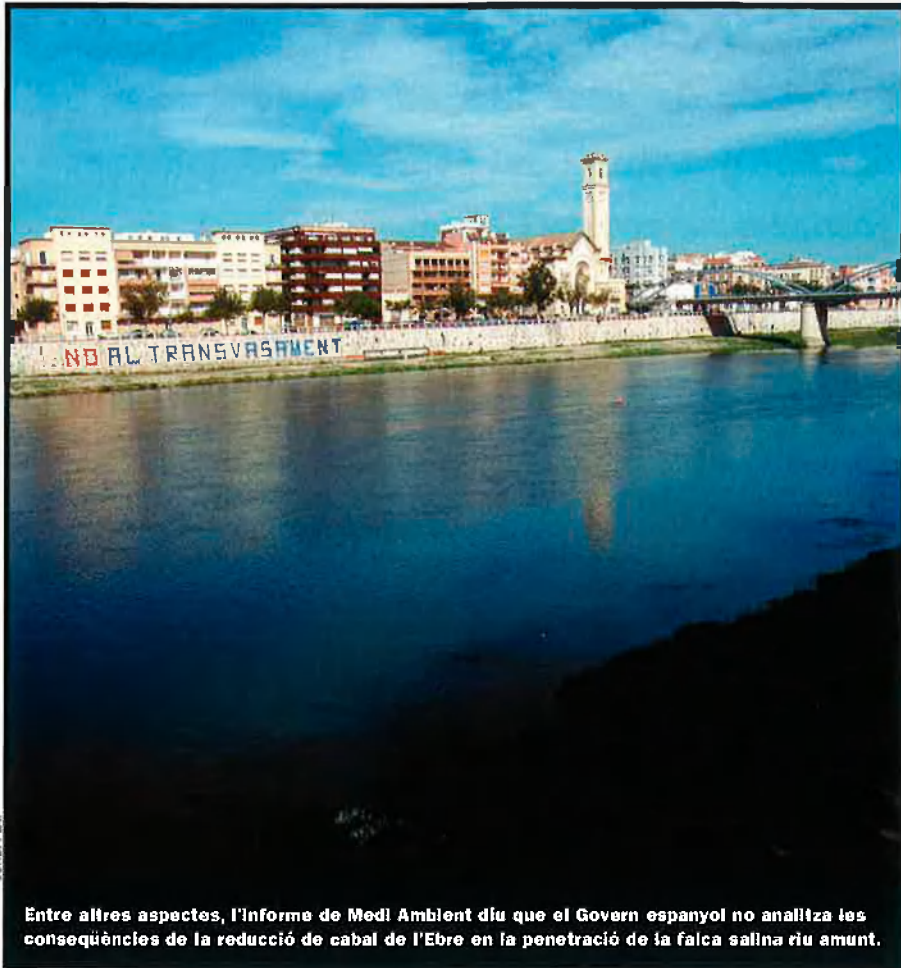
L'executiu europeu ha de decidir encara si finança un terç del transvasament de l'Ebre, la qual cosa voldria dir que la UE pagaria 1.262 milions d'euros per la construcció d'aquesta infraestructura. En les últimes setmanes, diversos "departaments" de la Comissió han enviat a la Direcció General de Política Regional —la que finalment ha de decidir si la UE finança l'obra— diversos informes en què estudien la sol·licitud del Govern espanyol. Els tres que s'han fet públics, un de la Direcció General de Medi Ambient, un de la Unitat de Política Regional i un de la Direcció General del Mercat Interior, són molt crítics amb el Pla Hidrològic; el de Medi Ambient i el del Mercat Interior són desfavorables al cofinançament i el de Política Regional qüestiona, fins i tot, la necessitat de dur a terme el transvasament havent-hi l'alternativa de les desaladores i la possibilitat de promoure l'agricultura de secà.

Aquests informes no són definitius sinó que la Direcció General de Política Regional haurà de valorar-los —junt amb d'altres, com el de la comissió d'Agricultura, que sí que és favorable— per prendre una decisió definitiva. Malgrat això, és molt significatiu que també sigui negatiu el de la Unitat de Política Regional, ja que, segons la ministra espanyola de Medi Ambient, Elvira Rodríguez, els informes negatius

venen "d'algunes direccions administratives", però "qui finança és la Direcció General de Política Regional, que té una posició diferent".

L'informe de la Direcció General de Medi Ambient és potser el més dur perquè qüestiona la rendibilitat del transvasament i que els agricultors puguin pagar els preus finals de l'aigua; destaquen els efectes sobre el delta de l'Ebre i les espècies protegides que hi viuen; la possibilitat de transvasament d'espècies invasores cap a les conques receptors; i, fins i tot, destaquen que alguns dels embassaments que han de rebre l'aigua són massa petits per a la quantitat d'aigua que preveu el PHN.

A més, la Direcció General de Medi Ambient considera que el Govern espanyol no ha facilitat prou informació sobre diversos punts importants. D'una banda, en el pla econòmic, "la relació entre el preu i la demanda no s'ha analitzat amb detall"; pel que fa als recursos hídrics, "el règim de gestió [...] que serà necessari per assegurar la protecció del Delta" no se sabrà fins d'aquí a dos o tres anys; afegeix que l'avaluació d'impacte ambiental no analitza les conseqüències que tindria la falca salina (l'aigua de mar que penetra riu amunt si minva la pressió de l'aigua dolça) en l'Ebre i diu que "aquesta important conseqüència no pot ajornar-se a futurs estudis quan les conseqüències potser seran irreparables i els costos extremadament alts".

Entre altres aspectes, l'Informe de Medi Ambient diu que el Govern espanyol no analitza les conseqüències de la reducció de cabal de l'Ebre en la penetració de la falca salina riu amunt.

Per això, la Direcció General de Medi Ambient considera que les informacions aportades pel Govern espanyol no són prou: "A la vista de tots els dubtes i reserves que es plantegen, ens veiem en l'obligació de deixar en suspens el dictamen en relació amb aquestes quatre peticions de finançament."

A banda d'això, aquest informe assenyala que el Govern català no s'ha decidit sobre la idoneïtat de la part septentrional del transvasament —la que portaria l'aigua de l'Ebre a Barcelona—, per tant, aquesta part de la gran obra queda en suspens: "Si el Govern català arriba a la conclusió que no li cal o no vol aigua del transvasament, és impossible imaginar que el transvasament septentrional es realitzi."

El segon informe que reproduïm és del director General de Mercat Interior, Alexander Schaub, i afirma clarament que alguns concursos de licitació anunciats per l'empresa pública Trasagua

[...] incompleixen les directives europees de contractació pública. L'informe fa referència a diversos contractes "de subministraments i serveis" fets per Trasagua sense la prèvia publicació d'un anunci en el *DOCE* (*Diari Oficial de la Comissió Europea*), tot i que les

Alguns concursos de licitació anunciats per Trasagua incompleixen les directives europees de contractació

característiques dels contractes fan obligatòria aquesta publicació. L'informe afirma que Trasagua té un protocol de normes internes de contractació i un manual de procediments de contractació i gestió que no va seguir pel que fa als esmentats contractes de "subministraments i serveis", tot i que sí que ho va fer en els contractes d'obra. L'informe reconeix que hi ha alguns tipus de contractes de subministrament i serveis que, segons la legislació espanyola, no estan obligats a anunciar-se, però recorda que la Unió Europea sí que exigeix que s'anuncien en el *DOCE*, la qual cosa es va negligir. Per això, la Direcció General del Mercat Interior considera que res no garanteix que en el futur Trasagua compleixi les directives comunitàries i els seus propis documents —el protocol i el manual esmentats—, ja que no s'ha fet en el passat. En conseqüència, conclou l'informe, es considera que "les mesures descrites en la sol·licitud" —en referència a les demandes d'ajuts de fons europeus per finançar el transvasament de l'Ebre— "són insuficients per garantir que Trasagua compleixi amb les regles comunitàries de contractació pública durant l'execució dels projectes".

L'informe també exigeix que Trasagua hauria de fer cas de la seva pròpia normativa interna i actualitzar-la a la llei espanyola de contractes públics de desembre del 2003 que obliga a anunciar en el *DOCE* els concursos esmentats.

L'empresa Trasagua va publicar la setmana passada un anunci en diversos mitjans de comunicació afirmant que "aquesta societat entén que no s'ha infringit cap norma comunitària pel que fa als procediments de licitació seguits a partir del manual de procediments de contractació i gestió, com va fer constar en la carta que va remetre el 19 de juny de 2003 a Frits Bolkestein, els postulats del qual va acceptar la Comissió Europea en el seu moment".

L'actual informe, però, deixa clar que aquestes normes no s'han ajustat a les directives europees sobre contractació pública.

Àlex Milian